

Αφιέρωμα στην Προεδρική Φρουρά. Στους ένδοξους Φουστανελάδες του Γένους

/ [Επικαιρότητα](#)

Στις 17 του μηνός Ιανουαρίου η Εκκλησία μας τιμά την μνήμη του Αγίου Γεωργίου Νεομάρτυρος του εξ Ιωαννίνων. Ο Άγιος Γεώργιος δεν είναι μόνο προστάτης της πόλεως των Ιωαννίνων, αλλά τιμάται και ως προστάτης Άγιος της Προεδρικής Φρουράς, των ενδόξων Φουστανελάδων του Γένους μας που πρωτοστάτησαν στους Εθνικούς αγώνες.

Δείτε ένα βίντεο που αναφέρεται στα άδυτα της Προεδρικής Φρουράς.

Το Συναξάρι Αγίου Γεωργίου Νεομάρτυρος του εξ Ιωαννίνων

Ο Άγιος Γεώργιος γεννήθηκε το 1808 μ.Χ. στο χωριό Τζούρχλι (ή Τζούραλη) της επαρχίας Γρεβενών (σήμερα φέρει την ονομασία Άγιος Γεώργιος), από γονείς φτωχούς γεωργούς, τον Κωνσταντίνο και τη Βασίλω. Ο Γεώργιος, επειδή οι γονείς του ήταν φτωχοί, παρέμεινε αγράμματος. Ορφάνεψε σε παιδική ηλικία και πήγε στα Ιωάννινα, όπου έγινε Ιπποκόμος του Χατζή Αβδουλά, αξιωματικού του Ιμίν πασά, στον οποίο και παρέμεινε για οκτώ χρόνια.

Κατά τον Οκτώβριο του 1836 μ.Χ. συκοφαντήθηκε από εχθρούς του Τούρκους, ότι δήθεν, προηγουμένως εξισλαμίστηκε και κατόπιν επανήλθε στη χριστιανική θρησκεία. Μπροστά στον κριτή ο Γεώργιος απολογήθηκε με θάρρος και απέδειξε ότι ποτέ δεν έγινε αρνησίθρησκος. Έτσι, αφού βρέθηκε και απερίτμητος τον άφησαν ελεύθερο.

Αργότερα πήρε σύζυγο ονόματι Ελένη και στις 30 Δεκεμβρίου του 1837 μ.Χ. γεννήθηκε το παιδί τους, που 8 μέρες μετά, στις 7 Ιανουαρίου, εορτή του Προδρόμου, βαπτίστηκε και, λόγω της ημέρας, έλαβε το όνομα Ιωάννης.

Στην συνέχεια, ο Γεώργιος, προσλήφθηκε Ιπποκόμος του μουσελίμη Φιλιατών και πήγε στην πόλη αυτή. Κατόπιν με άδεια του αφέντη του, ήλθε στα Ιωάννινα για δικές του υποθέσεις, όπου την 12η Ιανουαρίου 1838 μ.Χ., ημέρα Τετάρτη, κάποιος Οθωμανός τον συκοφάντησε ότι δήθεν ήταν προηγουμένως Τούρκος και ξανάγινε χριστιανός. Έτσι συνελήφθη, φυλακίστηκε και με τη βία οι Τούρκοι προσπαθούσαν να τον αλλαξοπιστήσουν. Ο Γεώργιος όμως, παρέμεινε αμετάπειστος, ομολογώντας τον Χριστό. Μάταια λαός και κλήρος προσπαθούσαν να τον πείσουν να δραπετεύσει από τη φυλακή. Αυτός επέμενε να μαρτυρήσει για τον Χριστό. Τρεις φορές που οδηγήθηκε στον κριτή, συνεχώς ομολογούσε την πίστη του.

Έτσι τη Δευτέρα 17 Ιανουαρίου 1838 μ.Χ., ο Γεώργιος απαγχονίστηκε στην αγορά. Τρεις ημέρες έμεινε κρεμασμένος στην αγχόνη και στο διάστημα αυτό κάθε βράδυ ένα ουράνιο φως έλαμπε στο κεφάλι του. Από την ώρα δε εκείνη ένας καταιγισμός θαυμάτων πλημμύρισε την πόλη. Πλήθος παραλύτων και πασχόντων από ποικίλες ασθένειες προστρέχοντας στον άγιο λάμβαναν τη θεραπεία τους. Ακόμη και «μία Τούρκα (Τουρκάλα) άρπαξε την κάλτσα από το πόδι του αγίου και έτρεξε εις μίαν άρρωστη Τούρκα, ήτις εθεραπεύθη αμέσως». Γι' αυτό και στις εικόνες ο άγιος εικονίζεται κρεμασμένος και φορώντας κάλτσα μόνο στο ένα πόδι, η πρώτη μάλιστα εικόνα του φιλοτεχνήθηκε 13 μόλις ημέρες μετά το μαρτύριό του. Έπειτα, το λείψανο του, δωρήθηκε από τον Μουσταφά πασά στον Μητροπολίτη Ιωαννίνων Ιωακείμ και τάφηκε με τιμές δίπλα στο ιερό Βήμα του Μητροπολιτικού ναού του Αγίου Αθανασίου.

Την 26η Οκτωβρίου 1971 μ.Χ. έγινε η ανακομιδή των Ιερών λειψάνων του Αγίου, στο ναό που έφερε το όνομα του και κτίστηκε στον τόπο που πριν ήταν το σπίτι του. Ο Άγιος τιμάται και στην Κέρκυρα στην «Παναγία των ξένων», όπου εικονίζεται ως νεαρός φουστανελοφόρος.

Σύντομο ιστορικό της Προεδρικής Φρουράς

Η ιστορία της Προεδρικής Φρουράς ξεκινά στις 12 Δεκεμβρίου του 1868 ως

μάχιμο και τελετουργικό άγημα ταυτόχρονα. Από το 1914, στα Ανάκτορα συγκροτείται η Ανακτορική Φρουρά ως ιδιαίτερη μονάδα ευζώνων. Στην πορεία των χρόνων πήρε διάφορες ονομασίες: Ανακτορική Φρουρά, Φρουρά Σημαίας, Φρουρά Μνημείου Αγνώστου Στρατιώτη, Βασιλική Φρουρά και τέλος Προεδρική Φρουρά από το 1974. Η έδρα της Προεδρικής Φρουράς από ιδρύσεως της βρίσκεται στην Οδό Ηρώδου Αττικού κοντά στο Προεδρικό Μέγαρο (πρώην ανάκτορα).

Η ιστορία των ευζωνικών ταγμάτων (αργότερα συνταγμάτων) ξεκινά το 1867, με την ίδρυση τεσσάρων ταγμάτων, καθένα από τα οποία διέθετε οργανωτική δύναμη τεσσάρων λόχων. Κεντρική τους αποστολή ήταν η φύλαξη της μεθορίου. Το 1868 προστέθηκε σε κάθε τάγμα ευζώνων και πέμπτος λόχος. Η αρχική σύνθεση αυτών των ταγμάτων αποτελούνταν από εθελοντές, υπαξιωματικούς ή οπλίτες, οι οποίοι συνήθως κατάγονταν από ορεινές περιοχές.

Η ένδοξη δράση των ευζωνικών ταγμάτων κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων υπήρξε καταλυτική με αποτέλεσμα οι εύζωνες να λάβουν στη συνείδηση του ελληνικού λαού την εικόνα ηρώων. Έντονη δράση είχαν τα ευζωνικά τάγματα και κατά τη διάρκεια των υπόλοιπων ένοπλων συγκρούσεων του 20ου αιώνα στις οποίες είχε εμπλακεί ο ελληνικός στρατός (Μικρασιατική Εκστρατεία, Πρώτος και Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος).

Από το 1914, ως ιδιαίτερη μονάδα ευζώνων συγκροτείται η Ανακτορική Φρουρά. Ο τίτλος της έχει μετατραπεί αρκετές φορές από τότε (Φρουρά Σημαίας, Φρουρά Μνημείου Αγνώστου Στρατιώτη, Βασιλική Φρουρά, Προεδρική Φρουρά). Η σημερινή της ονομασία είναι 'Προεδρική Φρουρά', η οποία της αποδόθηκε το 1974, μετά τη κατάρρευση της δικτατορίας Παπαδόπουλου.

Ιδιαίτερα ξεχωριστή θέση στην ιστορία των ευζωνικών ταγμάτων κατέχει το 5/42 Σύνταγμα Ευζώνων, κυρίως λόγω της δράσης του κατά τη διάρκεια της Μικρασιατικής Εκστρατείας. Πέρα από την αποτελεσματικότητά του κατά τη διάρκεια των πρώτων στρατιωτικών επιχειρήσεων, το Σύνταγμα αυτό απέκτησε φήμη για τη δράση του μετά την κατάρρευση του ελληνικού μετώπου και την αποσύνθεση του ελληνικού στρατού, τον Αύγουστο του 1922). Πιο συγκεκριμένα, κάτω από την καθοδήγηση του διοικητή του Νικόλαου Πλαστήρα, το 5/42 Σύνταγμα Ευζώνων έφτασε απολύτως συντεταγμένο στον Τσεσμέ, από όπου και διαπεραιώθηκε στο νησί της Χίου.

Ο Συνταγματάρχης Δημήτριος Ψαρρός οργάνωσε το 5/42 Σύνταγμα το 1942 για να εναντιωθεί στον φασίστα κατακτητή. Έδωσε πολλές ηρωικές μάχες στα βουνά της Στερεάς Ελλάδος εναντίον του κατακτητή και το Σύνταγμα για ακόμη μια φορά

έγινε το «Ασκέρι του Διαβόλου».

Η ιστορία των ευζωνικών ταγμάτων (αργότερα συνταγμάτων) ξεκινά το 1867, με την ίδρυση τεσσάρων ταγμάτων, καθένα από τα οποία διέθετε οργανωτική δύναμη τεσσάρων λόχων. Κεντρική τους αποστολή ήταν η φύλαξη της μεθορίου. Το 1868 προστέθηκε σε κάθε τάγμα ευζώνων και πέμπτος λόχος. Η αρχική σύνθεση αυτών των ταγμάτων αποτελούνταν από εθελοντές, υπαξιωματικούς ή οπλίτες, οι οποίοι συνήθως κατάγονταν από ορεινές περιοχές.

Η ένδοξη δράση των ευζωνικών ταγμάτων κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων υπήρξε καταλυτική με αποτέλεσμα οι εύζωνες να λάβουν στη συνείδηση του ελληνικού λαού την εικόνα ηρώων. Έντονη δράση είχαν τα ευζωνικά τάγματα και κατά τη διάρκεια των υπόλοιπων ένοπλων συγκρούσεων του 20ου αιώνα στις οποίες είχε εμπλακεί ο ελληνικός στρατός (Μικρασιατική Εκστρατεία, Πρώτος και Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος).

Από το 1914, ως ιδιαίτερη μονάδα ευζώνων συγκροτείται η Ανακτορική Φρουρά. Ο τίτλος της έχει μετατραπεί αρκετές φορές από τότε (Φρουρά Σημαίας, Φρουρά Μνημείου Αγνώστου Στρατιώτη, Βασιλική Φρουρά, Προεδρική Φρουρά). Η σημερινή της ονομασία είναι 'Προεδρική Φρουρά', η οποία της αποδόθηκε το 1974, μετά τη κατάρρευση της δικτατορίας Παπαδόπουλου.

Ιδιαίτερα ξεχωριστή θέση στην ιστορία των ευζωνικών ταγμάτων κατέχει το 5/42 Σύνταγμα Ευζώνων, κυρίως λόγω της δράσης του κατά τη διάρκεια της Μικρασιατικής Εκστρατείας. Πέρα από την αποτελεσματικότητα του κατά τη διάρκεια των πρώτων στρατιωτικών επιχειρήσεων, το Σύνταγμα αυτό απέκτησε φήμη για τη δράση του μετά την κατάρρευση του ελληνικού μετώπου και την αποσύνθεση του ελληνικού στρατού, τον Αύγουστο του 1922). Πιο συγκεκριμένα, κάτω από την καθοδήγηση του διοικητή του Νικόλαου Πλαστήρα, το 5/42 Σύνταγμα Ευζώνων έφτασε απολύτως συντεταγμένο στον Τσεσμέ, από όπου και διαπεραιώθηκε στο νησί της Χίου.

Ο Συνταγματάρχης Δημήτριος Ψαρρός οργάνωσε το 5/42 Σύνταγμα το 1942 για να εναντιωθεί στον φασίστα κατακτητή. Έδωσε πολλές ηρωικές μάχες στα βουνά της Στερεάς Ελλάδος εναντίον του κατακτητή και το Σύνταγμα για ακόμη μια φορά έγινε το «Ασκέρι του Διαβόλου».

5/42 Σύνταγμα Ευζώνων: Στιγμές δόξας και ηρωισμού

Ένα από τα ενδοξότερα Συντάγματα Ευζώνων είναι το 5/42 Σύνταγμα Ευζώνων, το οποίο έχει συνδέσει το όνομα του με στιγμές δόξας και ηρωισμού.

Το 5/42 δημιουργήθηκε το 1912 με έδρα την Λαμία και αποτελείται από 6 τάγματα. Το σύνταγμα πήρε μέρος σε όλες σχεδόν τις μάχες των Βαλκανικών Πολέμων του 1912-13.

Το 1918-19 το «42ο Σύνταγμα Ευζώνων», με διοικητή το Νικόλαο Πλαστήρα, οδηγείται από ξενοκίνητα συμφέροντα στη Ρωσία, για να προσφέρει βοήθεια στο παλιό καθεστώς και να πολεμήσει την Οκτωβριανή Επανάσταση (1917). Στις μάχες στο μέτωπο του Δνεπίερου ποταμού, χάθηκαν πολύτιμες ζωές συμπατριωτών μας ευζώνων. Όταν οι Γάλλοι, που παρακίνησαν την εκστρατεία, αποχώρησαν από τη Ρωσία, το εκστρατευτικό σώμα του στρατηγού Νίδερ, όπου υπαγόταν το «Ευζωνικό», συμπύχθηκε προς τη Ρουμανία. Από το Γαλάζι της Ρουμανίας διέπλευσε τη Μαύρη θάλασσα, τον Ελλήσποντο και το Ανατ. Αιγαίο και αποβιβάστηκε στη Μικρά Ασία.

Στην Μικρασιατική Εκστρατεία υπό την Διοίκηση του Νικολάου Πλαστήρα το 5/42 έφτασε στην κορυφή της Δόξας του. Η ηρωισμός και η ορμητικότητα των Ευζώνων έκαναν το 5/42 γνωστό στους Τούρκους με το όνομα Σαϊτάν Ασκέρ (Ασκέρι του Διαβόλου). Κατά την προέλαση του, το Σύνταγμα έφτασε μέχρι το Καλέ-Γρότσο, πέρα από τον Σαγγάριο. Κατά την κατάρρευση του μετώπου το

Σύνταγμα υπό την διοίκηση του Πλαστήρα κατάφερε να δώσει μάχες υποχωρώντας σε πλήρη τάξη και μαζεύοντας στρατιώτες από διαλυμένες μονάδες. Με την αντίσταση που προέβαλε στους Τούρκους, έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς πρόσφυγες να διαφύγουν.

Επίσης εκείνη την εποχή το Σύνταγμα κυκλοφόρησε και την δική του εφημερίδα, την Φούντα. Η Φούντα πρωτοκυκλοφόρησε χειρόγραφη στις 20 Φεβρουαρίου 1922, εξασέλιδη, σε χαρτί κοινό του γραψίματος, ριγωμένο, με έξοδα του Συντάγματος των Ευζώνων του Πλαστήρα. Ο τίτλος του φύλλου ήταν δίχρωμος με μπλε και κόκκινο μολύβι, ένα φέσι κόκκινο και μπλε μακριά φούντα

Και αν ο Πλαστήρας ως Διοικητής του ηρωικού Συντάγματος, αγαπήθηκε τόσο από τους πρόσφυγες που έδιναν στα παιδιά τους το όνομα του, δεν συνέβη το ίδιο με τον Συνταγματάρχη Δημήτριο Ψαρρό. Ο Συνταγματάρχης το 1942 οργάνωσε το Σύνταγμα για να εναντιωθεί στον φασίστα κατακτητή. Έδωσε πολλές ηρωικές μάχες στα βουνά της Στερεάς Ελλάδος εναντίον του κατακτητή και το Σύνταγμα για ακόμη μια φορά έγινε το «Ασκέρι του Διαβόλου». Αλλά ότι δεν κατάφεραν όμως οι Τούρκοι και οι Βούλγαροι στους Βαλκανικούς Πολέμους, ότι δεν κατάφεραν οι Τούρκοι στην Μ. Ασία και οι Γερμανοί και οι Ιταλοί, το έκαναν οι ίδιοι οι Έλληνες. Το Σύνταγμα είχε τραγικό τέλος από την προδοτική ενέργεια του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Ακόμη χειρότερο τέλος είχε ο Συνταγματάρχης Δημήτριος Ψαρρός, αφού βεβήλωσαν το πτώμα του οι «πατριώτες μαχητές του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ».

